

Zadanie nr 3 na pracownię

Pewien język funkcyjny pierwszego rzędu Rozważmy język programowania, którego składnia konkretna zadana jest następującą gramatyką, opisującą pewien podzbiór S-wyrażeń typu S-Exp w języku Plait:

$$\begin{aligned}
 p &::= \{\text{define } \{d_1 \dots d_k\} \text{ for } e\} \\
 d &::= [\text{fun } f(x_1 \dots x_l) = e] \\
 e &::= n \\
 &\quad | x \\
 &\quad | \{e_1 \oplus e_2\} \\
 &\quad | \{\text{ifz } e_0 \text{ then } e_1 \text{ else } e_2\} \\
 &\quad | \{\text{let } x \text{ be } e_1 \text{ in } e_2\} \\
 &\quad | \{f(e_1 \dots e_l)\} \\
 \oplus &::= + \mid - \mid * \mid <=
 \end{aligned}$$

Program p w naszym języku składa się z, być może pustego (zakładamy, że $k \geq 0$), ciągu globalnych definicji funkcji, oraz wyrażenia, które może używać zdefiniowanych funkcji. Definicja funkcji zawiera informację o *unikatowej* nazwie funkcji f , reprezentowanej jako symbol w składni konkretnej, ciągu parametrów formalnych x_1, \dots, x_l , być może pustego (zakładamy, że $l \geq 0$), reprezentowanych jako *parami* różne symbole, oraz z wyrażenia stanowiącego ciało funkcji. Ciało funkcji może korzystać z parametrów formalnych funkcji oraz ze wszystkich pozostałych funkcji zdefiniowanych w programie. Definicje funkcji są zatem wzajemnie rekurencyjne. Gramatyka wyrażeń dopuszcza stałe liczbowe n , zmienne x (parametry formalne funkcji i zmienne związane przez `let`) operacje binarne \oplus , wyrażenia warunkowe, definicje lokalne oraz wywołanie funkcji $\{f(e_1 \dots e_l)\}$, gdzie l jest liczbą parametrów formalnych w definicji funkcji f .

Interpretacja programu $\{\text{define } \{d_1 \dots d_k\} \text{ for } e\}$ polega na obliczeniu wartości wyrażenia e przy wykorzystaniu definicji funkcji d_1, \dots, d_k . Jedynymi wartościami do jakich wyrażenia są ewaluowane są wartości liczbowe. W tej sytuacji, interpretacja wyrażenia $\{\text{ifz } e_0 \text{ then } e_1 \text{ else } e_2\}$ polega na obliczeniu wartości wyrażenia e_0 i wybraniu do ewaluacji wyrażenia e_1 , gdy wartość e_0 jest równa 0, a e_2 w przeciwnym przypadku. Aplikacja funkcji jest gorliwa, tzn. argumenty są ewaluowane zanim funkcja zostanie wywołana. Semantyka pozostałych konstrukcji jest standardowa, z

wyjątkiem relacji \leq , której zachodzenie daje wartość 0, a niezachodzenie daje dowolną (Ty wybierasz) wartość niezerową.

Oto przykładowy program napisany w naszym języku, którego wykonanie powinno dać wartość 120:

```
{define
  {[fun fact (n) = {ifz n then 1 else {n * {fact ({n - 1})}}}}]
  for
    {fact (5)}}
```

A tu mamy inny przykład (oczekiwana wartość to 0):

```
{define
  {[fun even (n) = {ifz n then 0 else {odd ({n - 1})}}]
   [fun odd (n) = {ifz n then 42 else {even ({n - 1})}}]
  for
    {even (1024)}}
```

I jeszcze jeden (spodziewamy się wartości 9):

```
{define
  {[fun gcd (m n) = {ifz n
                      then m
                      else {ifz {m <= n}
                              then {gcd (m {n - m})}
                              else {gcd ({m - n} n)}}}]
  for
    {gcd (81 63)}}
```

Zadanie Zaimplementuj wyżej opisany język w języku Plait. W tym celu napisz dla niego parser oraz ewaluator. Parser powinien przyjmować S-wyrażenie i produkować drzewo składni abstrakcyjnej w odpowiednio do tego zdefiniowanym typie danych lub zgłaszać wyjątek, gdy dane S-wyrażenie nie reprezentuje składniowo poprawnego programu. Ewaluator powinien następnie przyjmować program w składni abstrakcyjnej, przetwarzać definicje funkcji i obliczać wartość wyrażenia zgodnie z wyżej opisaną nieformalną semantyką języka. Oczywiście, interpreter może posiłkować się dodatkowymi strukturami danych, takimi jak środowiska etc.

Wykorzystaj szablon rozwiązania dostępny na SKOSie. W szczególności, Twoje rozwiązanie musi implementować funkcję `run`, która przyjmuje wartość typu `S-Exp` i zwraca wynik typu `Value` (zdefiniowanego jako alias dla typu `Number`). Plik z rozwiązaniem, nazwany `solution.rkt`, zgłoś przez system Web-CAT (dostęp przez odnośnik na SKOSie) do dnia **15 czerwca 2023, godz. 6:00**.